

TRÚDA Ako to môžeš povedať. Hamík má svoj život a ja som rada, že si ho žije naplno... A ty už buď chvíľu ticho. A určite príde.

KLAUDO Nejako čudne sa správaš. Ako keby si mala vidiny. Vždy si bola duševne labilná. Vieš, ja by som ťa rozhodne nechcel dať zbaviť svojprávnosti, lebo ty, keď chceš, tak si jedna racionálna žena so zdravým úsudkom, vieš, kde je sever, čo je dobré a čo je lepšie, a tak. Nevieť, prečo teraz tak vystrájaš. Takúto ťa nepoznám. Poldo by ti mohol predpísať nejaké sedatíva alebo čo. Si hysterická, vyskakuješ tu na mňa, oči máš vytreštené, ako keby si mala vidiny... Nepáči sa mi to. Vo svojom vlastnom záujme by si sa mala prestať správať nevy-počítateľne.

Postava ducha v uniforme vstane a bliži sa ku Trúde, načahuje sa za ňou, usmieva sa, akoby ju chcel ochrániť. Trúda zvrieskne, vrhne sa na Klauda. Klaudo nechápe, či to má byť útok, alebo sa mu vrhá do náručia. Spadne z gauča, udríe si kríže, začne nadávať.

KLAUDO Trúda, ja ťa naozaj nechám zavrieť do blázinca. Au, môj zadok. Čo robíš? Šibe ti? Čo to stváraš? Skoro si ma zabila.

Postava smutne odchádza, čiapku si zloží z hlavy, prehrabne si vlasy. Trúda zostane sedieť celkom strnulo, s otvorenými ústami. Klaudo sa zbiera zo zeme.

TRÚDA (*ešte vždy strnulo a s rozšírenými očami*) Nemala som to robiť. Bol to dobrý človek. Trochu nudný, trochu panovačný, ako vojak. Všetko muselo byť po jeho, ale inak bol dobrý. Ideálny muž.

KLAUDO Trúda, tebe šibe. Mám ťa plné zuby. Aký ideálny muž? Čo si zabudla, aký bol? Keby mohol, tak rozpúta tretiu svetovú vojnu len preto, že sa vyžíval v boji. Kradol malému Hamovi

najprv detské pištole a neskôr bojové hry na počítači. Aký ideálny muž? Ved' raz na teba mieril pištoľou, len preto, že si s ním nesúhlasila. A keď padol režim, pašoval zbrane. Uznávam, že to bola jedna z mála rozumných vecí, ktoré v živote robil. V armáde bol bordel, všeličo sa mu prepieklo. Hamo nikdy nemal mieru. Nemuseli ho prichytiť, keby nebol taký nenásytný. A nezabúdaj, v čom všetkom bol zamontovaný. Nikto nevie, koľko ľudí mal na svedomí... Prestaň už vystrájať. Si ako posadnutá. Nepoznávam ťa. Boli sme predsa dohodnutí. Tak čo stváraš? Čo to tu stváraš?

TRÚDA Bude ma prenasledovať do smrti. Nezabavím sa ho. Bol mojim mužom, nemala som to robiť.

KLAUDO Nebudem to počúvať.

TRÚDA Akí sme si boli vzácní, keď sa vrátil domov. Mali sme také sviatočné manželstvo. O rodinu dbal, príkladne sa staral, mal ma rád. Do ničoho ma nenútil, nie ako ty... *(Rozplače sa.)*
A syna miloval. Keby vedel...

Klaudo vstane, odíde, buchne dverami.

TRÚDA Neodchádzaj, Klaudík, prosím ťa, čo tu budem bez teba sama robiť? Ja tu sama nevydržím. Vráť sa. *(Priskočí k oknu.)*
On naozaj odchádza! Preboha! Klaudo! Nenechávaj ma tu!
(Otvori okno, kričí von oknom.)
Klaudóó! Je preč.

V izbe sa zjavi postava v uniforme, smutne sa usmieva.

TRÚDA Pomóoooc!

Postava zmizne. Trúda spadne na zem a plače.

HAMÍK Asi niekto zavolať policajtov a sanitku. Sanitka prišla skôr. Chceli ju odviezť, ale potom u nej našli mobil, zavolali na jediné číslo, ktoré tam mala, to som bol ja, tak som po ňu prišiel. Bolo to tu blízko. Tak som ju doviezol sem, nech si oddýchne. Nepočula si ani otvárať dvere, tak som ju rýchlo uložil na tvoju posteľ...

TRÚDA Zbláznil si sa, takú zafúl'anú?

HAMÍK Aj ja som si zašpinil sako a ruky a čo?! Je to moja žena. Mohla by si byť trochu uznanlivejšia. Dalo mi dosť roboty, aby ju neodviezli na pozorovanie na psychiatriu. Lebo Ofinka je úplne zdravá. Len je precitliveľá. Ale to predsa nie je choroba. To je cnosť. Idem odtiahnuť to auto, aby sa premávka uvoľnila. Keby vstala, uvar jej, prosím ťa, harmančekovo-mätový čaj s trstinovým cukrom a daj jej jednu mäsiľ tyčinku, to ju upokojí. A choď sa na ňu o chvíľu, prosím ťa, pozrieť. Ďakujem ti.

Hamik odíde.

TRÚDA Nemáme my v našej rodine šťastie na životných partnerov, veru nemáme. Keby sa bola vtedy utopila... koho by si Hamik našiel? Možno nejakú normálnejšiu. No, chudák, to je život, s takouto – Ofinou!

Podľa mňa sa nechcela naozaj utopiť, iba hrala divadlo. Ponorila sa do plytkej vody, splyvala na hladine v dlhých šatách, občas sa bokom nadýchla, aby vydržala dlhšie, do vlasov si pre efekt zaplietla nejaké vodné riasy... Dokelu. Zabudla som si dať tabletky z morských rias na chudnutie! Ako to potom má účinkovať, keď to neberiem pravidelne! To ten prizrak, ten duch, alebo čo to bolo, celkom ma vyhodil z môjho režimu. Zanedbávam sa, na nič iné nemyslím, len na neho, a teraz ešte toto. Ofina si ľahne na cestu medzi autá. Mohli ju aj prejsť. Mohli. Ale neprešli. Prečo by mal pre ňu niekto ísť do basy? A k tomu všetkému aj ten Klaudo. Tlačí na mňa ako blázon.